KANOTITIES

Tweemaandelijkse uitgave van de Toeristische Kanobond Nederland

jaargang 20 / nummer 5 / oktober 2007

kregen ook beide dagen een pakje Sultana mee.
Die avond kan je meedoen aan een barbecue, een patatje bestellen of zelf koken natuurlijk.
Op zondag gaan we, weer via kleine sluisjes, naar het Jisperveld. Dit is weer een hele andere tocht, meer natuur, afwisselend meertjes en smalle ondiepe slootjes. We stoppen in Jisp voor een lunchpauze. Zo dicht bij Arend Bloem dat daar op verzoek ook een stop gepland is waarbij het één en ander door diverse mensen gekocht wordt.
Ook deze dag worden we ontvangen met een kom soep. Na afloop krijgen we ook nog een plastic tas met eten mee. In plaats van een herinnering zijn ze de industrieën in de omgeving afgegaan, leuk idee mag wat mij betreft navolging hebben (hoewel ik echt niet iets mee hoef te krijgen, ik kom om te varen!) Er zijn echter ook nog herinneringscadeautjes waar je uit kan kiezen. In de tas zit o.a. cacao dit is om de herinnering levend te houden, denk ik, want het hele weekend ruik je vlagen cacao vanuit de verschillende cacao fabrieken. Ondanks de slechte weersvoorspellingen was het weer het hele weekend perfect. Onderweg vond nog iemand een fles met briefje en bij thuiskomst speelt er op de tv de film "Message in a bottle", één van mijn favoriete films, lekker op de bank met een zak pinda's uit de tas van giften. Een zeer geslaagd weekend over afwisselend water. Door een gastvrije vereniging georganiseerd en die elk jaar herhaald wordt. Ik kan hem iedereen aanraden eens mee te varen, dit kan ook voor één dag.
Iemand vertelde mij onderweg over een kano met pinguïn"voeten"; google eens op mirage drive system. Zal dit de nieuwste rage worden op sportgebied?

Impressies
van de 47ste Internationale Ontmoetingstocht van Kanovaarders
(naam van de kanotocht is vrij vertaald uit het Pools)

Door Jeanet Dijkstra

Deze trektocht ademde mijns inziens iets van de jaren 50/60 uit.
Het vaarwater was afwisselend door stilstaand water in de meren aan het begin van de tocht en de snelstromende Drweca met zijn overhangende bomen en de Wisla met zijn zandbanken aan het einde van de tocht. Er was tijd en gelegenheid om iets van de Poolse cultuur te proeven. De organisatie had in de steden gezorgd voor (duitsprekende) stadsgidsen. De mensen waren bereid om contact met je te zoeken. De tocht was, volgens mij, mede door het kamperen en het gesjouw met de bagage, door de inspanning, ontspannend. Het klimaat een heerlijk warm landklimaat.

Omdat in Kanotities het verslag van de 46ste Internationale Kanotocht verleden jaar uitgebreid beschreven is zal ik slechts mijn impressie over de 47ste tocht beschrijven.

Dit jaar besloot ik namelijk opnieuw de Internationale Ontmoetingstocht van Kanovaarders in Polen te varen. Kanokennissen hadden mij al verzekerd dat het varen van deze tocht voor de tweede keer veel meer ontspannen zou zijn dan de eerste keer. Ik kon mijn aandacht daarom meer richten op andere zaken dan vorig jaar.

Ook nu waren wij weer de vrijdag voor het begin van de tocht welkom op de kazerne te Chelmno. Dit maal werd ons gevraagd gebruik te maken van de overnachting in de sportzaal van de kazerne. Er was plaats genoeg omdat er getalsmatig veel minder buitenlanders waren (waaronder slechts 3 Nederlanders) die dit jaar gebruik zouden maken van de overnachtingsmogelijkheden op de kazerne.

Achter de majorettes aan
Op de zaterdag daarop vertrokken wij na de gebruikelijke toespraken en het laten vlie-

gen van de vredesduiven te voet naar het busstation te Chelmno. Wij liepen, achter de majorettes en de militairen die (bijna) alle vlaggen van Europa droegen, dwars door de oude binnenstad. Vervolgens gingen wij per bus naar Ciche bij het Robotno. Hier begon in feite officieel de tocht. Het Robotno-meer ligt in een prachtig natuurgebied waar het ontspannend kanoen is.

Kampvuur met Poolse liedjes

Tijdens dit weekend werden er enkele tochten gevaren. Vervolgens voeren wij naar Bachotek dat in de buurt van Brodnica ligt. Ook hier bleven wij enkele nachten. 's Avonds werd er bij het kampvuur Poolse liedjes onder begeleiding van een gitaar gezongen. Omdat zo'n kampvuurplek in feite voor iedereen is had een groep Poolse "rolstoelers"met hun begeleiders zich bij onze groep aangesloten. Al met al werden het sfeervolle avonden.

Na Bachotek voeren wij over de Drweca via Brodnica naar Golub-Drobrzyn. Hier werd – na het bezoek van het kasteel – een ontmoeting met Neptunes en zijn vrouw gearrangeerd. Op deze camping ontmoette ik een oudere Poolse Kanovaarder die mij met gepaste trots zijn medaille toonde. Een medaille voor het onderhouden van de nederlands-poolse vriendschap door middel van de kano sport.

Een nieuwe camping met kanosteiger

Onderweg naar Mlyniec II, een kanotocht van 38 kilometer, wachtte ons een verrassing.

In Ciechocinek , een klein gehucht met enkele boerderijen en wat weilanden met koeien, werd een picknickstop gehouden. Op deze plek werden wij uitgenodigd voor een picknick met echt heerlijke soep (kruiden bouillon met uiteraard veel worst en spek). De regionale burgemeester had onze groep hiervoor uitgenodigd om zijn plannen bekend te maken. Op deze plaats, waar wij verleden jaar met een klein groepje TKBNers tussen de koeien onze rustpauze hielden, zal nu een camping komen speciaal voor kanovaarders met steigers en goed sanitair. Als het even mee zit kan de steiger volgend jaar al worden gebruikt.

Wachten op langslapers

Na Mlyniec II zijn wij de Wisla opgevaren. Doordat het elders in europa veel geregend had stond er veel water in de Wisla. Dat betekende dat de zandbanken soms enkele centimeters onder water lagen. Dit had tot gevolg dat wij als kanovaarders erg goed het water moesten "lezen" anders zaten wij vast op het zand. Na Torun, de stad waar de sterrenkundige Copernicus is geboren zijn wij via een grote sluis naar Bydgoszcs-Fordon gevaren.

In tegenstelling tot verleden jaar konden wij geen gebruik maken van de kampeerplaats bij de kanowedstrijdbanen. De nationale Poolse kanowedstrijden waren nl. aan de gang. Wij moesten dit jaar dus gebruik maken van een heuveltje tussen het kanoterrein en een jachthaventje.

De laatste dag zijn wij in de pauze tussen de wedstrijdvaarders weer via de sluis naar de Wisla stroomafwaarts naar Chelmno gevaren. Wij hebben overigens ruim drie kwartier in de sluis liggen dobberen omdat ons groepje kanovaarders uit Brodnica zich verslapen had en vanwege de wedstrijden weer moest wachten op een pauze voordat zij de sluis konden bereiken. Deze laatste dag leek daarom ook langer dan die van verleden jaar.

In de kazerne werd de tocht – na weer wachten op ons groepje kanovaarders uit Brodnica die echt voor hun rust aan deze tocht begonnen waren – afgesloten met de nodige toespraken en het uitreiken van de bokalen, paddeltjes en medailles.

Ook wij Nederlanders kregen een medaille namelijk die van de nederlands-poolse vriendschap.

Cultuur met Duitssprekende stadsgidsen

Deze trektocht ademde mijns inziens iets van de jaren 50/60 uit.

Het vaarwater was afwisselend door stilstaand water in de meren aan het begin

Brandingkajakken
surf 'ns mee !
Hoek van Holland
elk weekend actief !
Tel. 010-4840777
Vloedkanosport.nl

van de tocht en de snelstromende Drweca met zijn overhangende bomen en de Wisla met zijn zandbanken aan het einde van de tocht.
Er was tijd en gelegenheid om iets van de Poolse cultuur te proeven. De organisatie had in de steden gezorgd voor (duitsprekende) stadsgidsen. De mensen waren bereid om contact met je te zoeken. De tocht was, volgens mij, mede door het kamperen en het gesjouw met de bagage, door de inspanning, ontspannend. Het klimaat een heerlijk warm landklimaat. Aan het einde van die laatste dag dacht ik echter "twee keer deze tocht varen is wel genoeg geweest".

Nu vraag ik mij af of dat wel zo is.
De idee achter deze internationale tocht vind ik namelijk bijzonder.
Deze internationale ontmoetingstocht is dit jaar voor de 47ste keer gehouden. Dat houdt in dat in de tijd van de koude oorlog deze internationale tocht al georganiseerd werd. Toen waarschijnlijk alleen met deelname uit de Oost Europese landen. Nu ook met kanovaarders uit West Europa.
Lech Bolt, de stuwende kracht achter de organisatie van deze tocht, zou graag zien dat de banden met de Pools-Nederlands Kanovrienden weer aangetrokken worden. Dit te meer daar de stad Chelmno in het verleden veel Nederlandse invloeden heeft gekend.
Misschien is het een idee om tijdens de 50ste trektocht (in augustus 2010) met een groep ("West-Oost")vaarders deel te nemen aan deze tocht.

Algemene opmerkingen:
Chelmno is makkelijk te bereiken.
De noordelijke route vanaf Stettin via weg no.: 10 en bij Bydgoszcz afslaan via weg no. 5 naar Swiecie en vervolgens binnendoor naar Chelmno
Of vanuit Frankfurt a/d Oder via weg no. 22 bij Walcz via weg no. 10 en weg no. 5 naar Chelmno.
Verwacht nog geen goede kampeerplaatsen. Zover is Polen nog niet.
Maar verwacht wel een prettig landklimaat en aardige mensen en als je van geschiedenis houdt een heel interessant land. De jeugd spreekt aardig engels. Met de ouderen (60 plussers) kom je verder met non-verbale communicatie en gebarentaal. Maar communicatie blijft mogelijk.

Maak geen oversteek op groot water zonder correct afgestelde voet- en rugsteun.

Milos Island, GREECE
Calm seas, warm water, and a spectacular coastline; amazing sea caves, deserted beaches
• Guided day-trips staying at our B&B
• Around the island camping expeditions
www.seakayakgreece.com
Sea Kayak MILOS